

Vykročení na cestu – seznámení a volba otázky**A) Uvítání. Vstup do přítomnosti TADY a TEĎ.**

- Společná četba Žalmu a pak ticho + po chvíli každý může přečít slovo nebo část, která jej oslovuje

Žalm 32

Šťastný je ten, komu byla odpuštěna nepravost, jehož hřích je přikryt.

Šťastný je člověk, kterému Hospodin nepřičítá vinu, v jehož duši není klamu.

Dokud jsem mlčel, chřadly mi kosti v mých ustavičných nářcích.

Vždyť dnem i nocí mě tížila tvá ruka, má síla se stravovala jak za letních veder.

Vyznal jsem se ti ze svého hříchu, svou nepravost jsem nezatajil. Řekl jsem: „Vyznám se Hospodinu ze své ničemnosti.“ A tys odpustil, co jsem zavinil hříchem.

Proto se bude k tobě modlit každý zbožný v čas tísně. Až budou dorážet přívaly vod, k němu nedosáhnou.

Tys mé útočiště, ušetříš mě úzkostí, zahrneš mě radostí ze své záchrany.

Poučím tě a ukážu ti cestu, kudy máš kráčet, poradím ti, budu tě mít stále na očích.

Nebud'te jako kůň či mezek bez rozumu, jejich bujnost se krotí uzdou a ohlávkou, jinak k tobě nepřiběhnou.

Bezbožný má hodně bolestí, milosrdenství však obklopuje toho, kdo doufá v Hospodina.

Radujte se z Hospodina a těšte se, spravedliví, jásejte všichni, kdo jste upřímného srdce.

- **Koho jsem dnes potkala na své cestě?** (představení, očekávání,..)

B) Témata k výběru

Hlasité přečtení 11 otázek.

Vzývání Ducha svatého

5-10 min ticha na osobní modlitbu a vlastní rozlišování, lze volit i vlastní otázku

první kolo sdělení (2 min pro každého):

- a) Která otázka oslovila mně osobně a chtěla bych se jí věnovat?
- b) Kterou otázku bychom měli probírat z hlediska naší farnosti nebo diecéze?

druhé kolo sdělení (2 min pro každého):

- c) Co mě oslovilo ve slovech ostatních lidí

Píseň nebo chvíle ticha na vlastní rozlišování – Přijď Duchu svatý k nám.

třetí kolo sdělení (2 min pro každého):

- d) Kterou otázku jsem vybral? Případně co k ní chci nyní sdělit?

Společný výběr 1 otázky na 2 příští setkání.

0. Základní otázka. Synodální církev při hlásání evangelia „putuje společně“. Jak se toto „společné putování“ aktuálně realizuje ve vaší místní církvi? K jakým krokům nás vybízí Duch Svatý, aby toto společné putování bylo intenzivnější? (PD, 26)

Při hledání odpovědí je možné: a) Ptát se: Jaké zkušenosti z vaší místní církve se vám vybaví při této základní otázce? b) Zaměřit se na tyto zkušenosti podrobněji: Jaké radosti přinesly? Jaké těžkosti a překážky přivodily? Jaká zranění evokovaly? Jaké intuice vyvolaly? c) Zaměřit se na

plody, o které se lze podělit: Kde v těchto zkušenostech zaznívá hlas Ducha Svatého? Co od nás žádá? Jaké prvky lze potvrdit, co lze postupně změnit? Jaké kroky udělat? V čem nacházíme konsensus? Jaké obzory se před naší místní církví otevírají?

1. NA SPOLEČNÉ CESTĚ V církvi a ve společnosti jdeme jeden vedle druhého po stejné cestě. Kdo jsou v naší místní církvi ti, kteří „jdou společně“? Kdo jsou ti, u kterých se zdá, že zůstávají více stranou? Jakým způsobem jsme voláni k tomu, abychom se ve větší míře stávali společníky na cestě? Jaké skupiny nebo jednotlivci jsou zanecháni na okraji?

2. NASLOUCHAT Naslouchání je první krok, ale vyžaduje otevřenou mysl a otevřené srdce, bez předsudků. Jak k nám Bůh promlouvá hlasy, které často ignorujeme? Jak se naslouchá laikům, zvláště ženám a mladým lidem? Co usnadňuje nebo ztěžuje naše naslouchání? Jak dobře nasloucháme těm, kdo žijí na okraji společnosti? Jak je zakomponováno to, co říkají zasvěcené osoby? Co představuje určitá omezení v naší schopnosti naslouchat, zvláště těm, 30 kteří mají názor odlišný od našeho? Jaký prostor se poskytuje hlasu menšin, zvláště hlasu osob, které zakoušejí chudobu, odsunutí na okraj společnosti nebo sociální vyloučení?

3. UJMOUT SE SLOVA Všichni jsou vybízeni, aby mluvili odvážně a otevřeně, tedy svobodně, pravdivě a s láskou. Co nás uschopňuje a co nám brání, abychom v naší místní církvi a ve společnosti mluvili odvážně, otevřeně a odpovědně? Kdy a jak dokážeme říci to, co je pro nás důležité? Jak funguje vztah s místními médii (nejen katolickými)? Kdo mluví jménem křesťanského společenství a jak jsou tyto osoby vybírány?

4. SLAVIT „Společné putování“ je možné pouze tehdy, pokud vychází ze společného naslouchání Božímu slovu a slavení eucharistie. Jak inspirativní a určující pro náš společný život a naše poslání je v našem společenství modlitba a liturgické slavení? Jak ovlivňují naše nejdůležitější rozhodnutí? Jak napomáháme tomu, aby se všichni věřící účastnili liturgie aktivně? Jaký prostor je dán možnosti zapojit se do služby lektora a akolyty?

5. SPOLUZODPOVĚDNOST ZA MISIJNÍ POSLÁNÍ Synodalita slouží misijnímu poslání církve; všichni členové jsou voláni k tomu, aby se na něm podíleli. Protože jsme všichni učedníky – misionáři, jak je každá pokřtěná osoba volána k tomu, aby se podílela na misijním poslání církve? Co brání pokřtěným, aby byli aktivními misionáři? Jaké misijní oblasti zanedbáváme? Jak společenství podporuje své členy, kteří různým způsobem slouží společnosti (sociální a politická angažovanost, vědecký výzkum, vzdělávání, podpora sociální spravedlnosti, ochrana lidských práv, péče o životní prostředí atd.)? Jak církev pomáhá těmto svým členům, aby svou službu pro společnost vykonávali misionářským způsobem? Jak se určuje, které misijní záležitosti budou vybrány jako ty, jimž je třeba se věnovat, a kdo toto určuje?

6. VÉST DIALOG V CÍRKVI A VE SPOLEČNOSTI Dialog si žádá vytrvalost a trpělivost, ale umožňuje také vzájemné porozumění. Do jaké míry se v našem společenství scházejí k dialogu lidé odlišných národností? Kde se v rámci naší místní církve odehrává dialog a jakým způsobem? Jak podněcujeme spolupráci se sousedními diecézemi, náboženskými společenstvími v dané oblasti, s laickými sdruženími a hnutími atd.? Jak se přistupuje k rozdílným představám nebo ke konfliktům a potížím? Jakým zvláštním záležitostem v církvi a společnosti potřebujeme věnovat větší pozornost? Jakou zkušenost ohledně dialogu a spolupráce máme s příslušníky jiných náboženství a s těmi, kteří nemají k náboženství žádný vztah? Jak vede církev dialog s jinými oblastmi 31 společnosti a jak se od nich učí: oblast politiky, ekonomiky, kultury, občanská společnost a lidé žijící v chudobě?

7. S JINÝMI KŘESŤANSKÝMI DENOMINACEMI Dialog mezi křesťany různých vyznání, vzájemně spojených jedním křtem, má na synodální cestě zvláštní místo. Jaké vztahy má naše církevní společenství s členy jiných křesťanských tradicí a denominací? Co nás spojuje a jak

putujeme společně? Jaké plody jsme získali tím, že putujeme společně? Jaké existují potíže? Jaký další krok kupředu můžeme učinit ohledně společného putování?

8. **AUTORITA A SPOLUÚČAST** Synodální církev je církví participující a spoluodpovědnou. Jak naše církevní společenství stanovuje cíle, o které je třeba usilovat, způsoby, jak jich dosáhnout, a kroky, které je třeba učinit? Jak se v rámci naší místní církve vykonává autorita nebo vedení? Jak jsou do praxe uváděny týmová práce a spoluodpovědnost? Jak a kdo provádí vyhodnocování? Jaké podpory se dostává službám svěřovaným laikům a jak je podněcována odpovědnost laiků? Je naše zkušenost se synodalitou na místní úrovni plodná? Jak fungují synodální orgány na úrovni místní církve (pastorační rady ve farnostech a diecézích, kněžská rada atd.)? Jak můžeme podpořit synodální přístup v našem zapojení a ve vedení?

9. **ROZLIŠOVAT A ROZHODOVAT** V synodálním duchu činíme rozhodnutí na základě rozlišování toho, co Duch Svatý říká prostřednictvím celého našeho společenství. Jaké metody a procesy aplikujeme, když se rozhodujeme? Jak je lze zlepšit? Jak v rámci hierarchických struktur podněcujeme zapojení do rozhodovacího procesu? Pomáhají nám naše metody, které aplikujeme při rozhodování, k tomu, abychom naslouchali celému Božímu lidu? Jaký je vztah mezi konzultacemi a rozhodnutími a jak je uvádíme do praxe? Jaké využíváme nástroje a postupy ve prospěch transparentnosti a odpovědnosti? Jak můžeme růst ve společném duchovním rozlišování?

10. **FORMOVAT SE V DUCHU SYNODALITY** Synodalita s sebou nese vnímavost pro změnu, formaci a neustálé učení se. Jak naše církevní společenství formuje lidi, aby byli ve větší míře schopni „putovat společně“, vzájemně si naslouchat, zapojovat se do misijního poslání a do dialogu? Jaká formace je nabízena k posílení schopnosti rozlišovat a vykonávat autoritu synodálním způsobem?

C) Závěr:

Přečtení vybrané otázky s tím, že se nad ní v průběhu času až do příštího setkání zamýšlíme a ptáme Pána, co nám chce říct.

Ohlédnutí za setkáním a přímluvy:

oslovilo mě...

budu přemýšlet o...

chci poděkovat

uvědomila jsem si, že se mám někomu omluvit...

chválím Pána za

svěřuji Pánu tyto lidi, události...co bylo i co měčeká

Slovo z Bible na cestu Genesis 12,1-2

I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním!

Příště 27. 1. 2022 v 18:30 h

kontakt pro lepší komunikaci: synodaliboc@seznam.cz